

230

Serc naszych wierne bicie

1. Serc naszych wier-ne bi-cie, warg naszych rzew-ny śpiew, świt

słońca na błę - ki - cie zwias - tu - je ptasząt zew. Czu - waj - cie na przy-

by - cie w bia-łość-ci waszych szat, na Pa-na, co swe ży - cie po -

Refren

świę-cił za ten świat. Bo o - to O-blu - bie-niec na u - cztę wezwał

nas, więc czyśmy lam - py na - sze! Czu - waj - cie, bo już czas!

1. Serc naszych wierne bicie,
warg naszych rzewny śpiew,
świt słońca na błękicie
zwiastuje ptasząt zew.
Czuwajcie na przybycie
w białości waszych szat,
na Pana, co swe życie
poświęcił za ten świat.

Refren:

Bo oto Oblubieniec
na ucztę wezwał nas,
więc czyśmy lampy nasze!
Czuwajcie, bo już czas!

2. I wkrótce stadko Pana
dokona ziemskich dróg.
Gdy praca dokonana,
nagrodę ześle Bóg.
A chwała i wesele
w Chrystusie czeka nas,
więc pokąd jeszcze w ciele,
czuwajmy, bo już czas!

3. A choć się ucisk wzmacnia,
sroży się Pański gniew,
niech wzmacnia nas odwaga,
z ufnością wzniesmy śpiew.
Niech chwała imieniowi
Pańskiemu zawsze brzmi,
a Zbawcy i Królowi
niech wdzięczność w sercach tkwi.

231

Choć muszę cierpieć wciąż

21, 186, 266

1. Choć mu - szę cier - pieć wciąż, po - cie - szam jed - nak się,
ze cier - pieć mu - si świę - ty mąż, gdy nie - bo zy - skać chce.

1. Choć muszę cierpieć wciąż,
pocieszam jednak się,
że cierpieć musi święty mąż,
gdy niebo zyskać chce.

3. W przymierzu muszę trwać,
złożyłem Panu ślub.
Za Prawdę życie muszę dać,
więc mi niestraszny grób.

2. W pokorze cierpię znój,
bo taki przykład mam
a przykład ten dał Zbawca mój,
bo i On cierpiał sam.

4. Lecz kiedy przyjdzie dzień,
gdy Chrystus weźmie mnie,
to chociaż będzie nocy cień,
nie cofnę się, ach, nie.

5. W nagrodę za mój ból
Pan przyjmie w nieba próg,
bo Pan miłości wielkiej Król,
więc da mi chwałę Bóg.